

«Deixin-nos en pau!»

written by Lluís Busquets | 15 de febrer de 2024

Article publicat al [Diari de Girona](#) el 5 de febrer de 2024.

Carta oberta a Vicente Guilarte, President suplent del CGPJ.

Benvolgut senyor: vostè presideix, per suplència, des del passat 20 juliol 2023, el Consell General del Poder Judicial, del qual era vocal des del 2013, a proposta del Partit Popular, després d'haver defensat Enrique Rajoy, germà de M (punto), en aplicació de l'acord el Ple del 13-XII-22 i un cop produït el cessament en el càrrec per jubilació del fins aleshores president suplent, el vocal Rafael Mozo. Llegeixo que té arrels basques, és catedràtic de Dret civil format a Valladolid i que la seva muller, també amb carrera sota el paraigües del PP, és la jutgessa María Felisa Herrero, cap de secció del Servei de Relacions Internacionals, ex-magistrada d'enllaç del Regne d'Espanya davant les autoritats de la República Francesa. Confiegal es feia el passat juliol aquesta pregunta: «¿La elección de la esposa de un vocal como jefa de relaciones internacionales, de entre 16 candidatos, es una prueba de la decadencia del CGPJ?» No sóc jo, doncs, a parlar de «decadència» del Consell General del Poder Judicial.

És una situació que Carlos Lesmes va voler palesar amb la seva dimissió el 2022. El seu Consell està caducat gairebé fa cinc anys. Encara que no s'hagi de confondre el Poder Judicial amb el CGPJ, la paràlisi del govern dels jutges afecta greument el funcionament del sistema judicial, ja que el CGPJ no pot efectuar nomenaments de jutges ni magistrats mentre continuï amb el mandat prorrogat (Llei Orgànica del Poder Judicial, març 2021). Aquesta circumstància està provocant, sobretot, col·lapse al Tribunal Suprem, amb un 30% de vacants produïdes per jubilacions i baixes que no es poden cobrir. Altrament, davant la remodelació de les comissions que vostè va fer, cinc

vots de dos sectors ideològics diferents, l'han advertit que remodelar les comissions Permanent i Disciplinaria es «manifestament contrari a Dret», per la qual cosa, tot plegat podria afectar a la validesa de les decisions.

Malgrat tots aquests malgrats, el passat 15 de desembre vostè va esclatar contra els «freqüents i injustos intents de deslegitimització» de què és objecte la judicatura per part dels poders polítics. Demanà que es rebaixés la tensió: «Deixin-nos en pau!». Parlava d'ingerències polítiques en el seu àmbit però també d'ingerències judicials en l'àmbit polític. (Menys mal!) Hauria quedat com un senyor, si no hagués seguit referint-se al rebuig frontal del CGPJ a parlar de lawfare i no hagués donat suport als recels a les comissions d'investigació del 17-A i de l'operació Catalunya. Aleshores va prometre protegir la independència dels jutges arran de les declaracions de Míriam Nogueras al Congrés on esmentà noms de jutges sospitosos.

Deixi'm dir-li que s'equivoca, President suplent. Rebaixar tensions? D'acord. Independència judicial? Tota! Deixar-los en pau? Mai, si això implica impunitat de responsabilitats. Perdoni, però, darrerament s'han denunciat casos de lawfare. En va esmentar quatre el senyor Rufián quan la investidura de Sánchez; el 26-XI-23 El País en denunciava set més, i van seguir les denúncies de Nogueras (per cert, no pas per primera vegada tot i donar noms i cognoms), del diari Avui i altres mitjans. Què han fet els jutges per esbrinar si són casos reals o no? Si no hi ha lawfare en el sistema judicial espanyol, les comissions d'investigació no haurien de fer cap por. Si n'hi ha hagut, si hi ha denúncies com dic, vostè hauria de ser el primer a voler-les investigar i, arribat el cas, punir-les. El papa Francesc ja n'havia parlat el 15-XI-2019 en el «Discurs als participants al Congrés Mundial de l'Associació Internacional del Dret Penal», on demanava als assistents que tenien el repte de contenir «la irracionalitat punitiva» i considerava la lawfare un abús de poder ja que es

recorria «a acusacions falses contra líders polítics, concertades amb determinats mitjans de comunicació, i també amb els opositors i amb orgues judicials colonitzats».

Tot i ser un llec en lleis, li vull fer alguns recordatoris. Sap què havia demanat la jutgessa Mercedes Armas per al dia 1-X-17? Que es procurés aturar el referèndum «sin afectar la normal convivència ciutadana». Vist que Pérez de los Cobos va responsabilitzar José Antonio Nieto, Secretari d'Estat, l'ordre de càrrega a la ciutadania al judici de Trapero, s'ha fet responsable de res el Sr. Nieto? Sap com va rebre la jutgessa Amela els líders del procés català el 2-XI-17? Jugant amb el mòbil. Ho troba bé? Vostè sap com jo que Llarena va aplicar rebel·lió, que implicava terrorisme (CP, 472), per mantenir presó preventiva als acusats, cosa que suposava la inhabilitació automàtica (LECRim, 384).

Hi ha juristes que no s'expliquen, encara, que un cop elegit, Junqueras no pogués anar a Europa. O que uns mateixos fets es valoressin de manera diferent al Suprem i a l'Audiència amb sentència condemnatòria per part de Manuel Marchena (459/2019) i amb sentència absolutòria a la cúpula d'interior dels Mossos d'Esquadra per part de Ramón Sáez a l'Audiència Nacional (20/2020). Marchena considerà violència ambiental els fets del setembre del 2017 contra John Paul Lederach, autoritat mundial sobre les manifestacions i la desobediència civil; Sáez va escriure que «en absència d'actes de violència per part dels manifestants , encara que no haguessin sol·licitat autorització -que no ho haguessin comunicat prèviament a l'autoritat, segons la nostra legislació-, és important, segons el Tribunal europeu, que els poders públics demostrin certa tolerància a fi que el dret [de manifestació] no quedi buit de contingut». Segons Marchena «els actes multitudinaris del 20 de setembre de 2017 van impedir el compliment de les resolucions judicials»; segons el magistrat Sáez «el Sr. Trapero va donar suport a la comissió judicial, en aquest cas, facilitant la sortida de la Lletrada de l'Administració».

Si no s'hi posen vostès a analitzar les denúncies de lawfare, deixin fer. S'han acabat els temps de l'opacitat anònima i obscurantista judicial! Com els enginyers, els metges o els arquitectes, els jutges s'equivoquen i val més saber-ho i exigir-los responsabilitats.